

АТАКА УКРІПЛЕНИХ ПОЗИЦІЙ ТА ОПОРНИХ ПУНКТІВ

УКРІПЛЕНІ ПОЗИЦІЇ

Укріплені позиції — це міцні оборонні місця. **Укріплена зона** складається з кількох **укріплених позицій**, що функціонують завдяки взаємній підтримці.

Опорний пункт — це частина місцевості, організована та обладнана для кругової оборони. **Опорні пункти** розташовуються на ключових ділянках землі та слугують центром оборони, спрямованої на сповільнення, збиття з наміченого шляху або обмеження здатності до маневрування атакуючих ворожих військових сил.

Зачистіть опорний пункт або проникніть до укріпленої зони

А. Проаналізуйте поточний стан та загальну сукупність оборонних сил ворога та зрозумійте його військову доктрину. Проводьте безперервну розвідку ситуації, щоб мати змогу виявити усі позиції перебування супротивника, знайти його слабкі місця, визначити та вивчити можливі шляхи підступу до нього. Використовуйте усі доступні засоби й шляхи збору інформації про ворога. Активно використовуйте ефективні наземні розвідувальні патрулі з метою отримання детальної інформації щодо стану оборони супротивника в зазначеній зоні.

Зачистіть опорний пункт або проникніть до укріпленої зони

В. Визначте місцезнаходження та характеристики усіх наявних ворожих укріплень.

Вам знадобиться наступна інформація:

- ☐ Місцезнаходження ворожих броньованих транспортних засобів, кулеметів, протитанкової зброї та бункерів.
- ☐ Товщина стін.
- ☐ Місцезнаходження та види усіх входів та виходів.
- ☐ Наявність і розташування траншейних систем.
- ☐ Матеріали, використані для побудови укріплень.
- ☐ Кількість солдатів на кожній позиції.
- ☐ Покриті шляхи до цілі.
- ☐ Позиції для дружньої підтримки вогнем.

Зачистіть опорний пункт або проникніть до укріпленої зони

С. Визначте місцезнаходження, тип і загальну сукупність усіх перешкод і потенційних обхідних маршрутів. Знайдіть наявні «безпечні проходи», які ворог підготував для себе в якості безпечного шляху між власними захисними перешкодами. Якщо такі шляхи було знайдено, використовуйте їх для інфільтрації солдатів (введення власних військ на територію ворога). Чітко знайте порядок розташування різноманітних перешкод, з якими доведеться стикатися: це дасть змогу групі, яка здійснюватиме прорив, потренуватися та попередньо розташувати необхідне обладнання.

Зачистіть опорний пункт або проникніть до укріпленої зони

D. Виявіть засоби управління та контролю.

E. Виявте прикриті та скритні шляхи підступу.

F. Намагайтеся атакувати ворога несподівано, визначивши правильний час, шлях та метод нападу.

G. Визначте або створіть слабкі місця в системі оборони ворога. Використовуйте підрозділи розвідки, щоб виявити та атакувати ворожі укріплення зі сліпої зони або з тилу.

H. Проникніть на територію ворога вузькими колонами.

Зачистіть опорний пункт або проникніть до укріпленої зони

I. Правильно організовуйте завдання. Піхота повинна бути навчена основним навичкам бойового інженера (сапера). Сміливі та вправні солдати під грамотним керівництвом досягають успіху, якщо вони підготовлені, оснащені та організовані. Добре відтренуйте уміння подолання та зачищення перешкод і укріплень. Підтримуйте єдиноначальність над усіма членами роти (керування дій одним командиром).

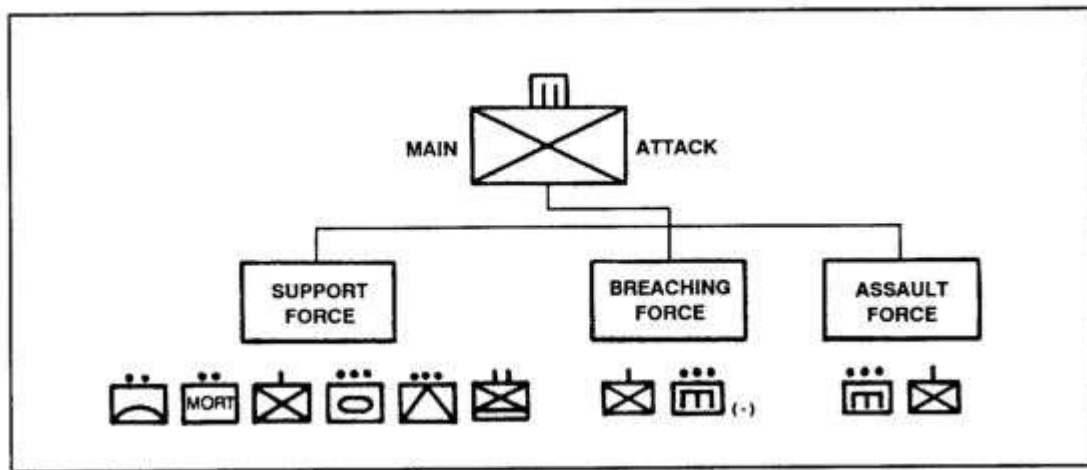
ПОСТАНОВКА ЗАДАЧ

Декілька різних атак, що відбуваються одночасно, потребують децентралізованого контролю. Хоча атака на укріплену позицію є великомасштабною операцією, успіх залежить від невеликих підрозділів.

Для нападу на опорний пункт **батальйон** має бути поделіний на три частини (три **військові сили**). Кожна з них має кілька власних спеціальних завдань, які саме вона має виконати як частину загального плану маневру.

ТИПОВИЙ ВАРІАНТ ПОСТАНОВКИ ЗАВДАНЬ ТА РОЗПОДІЛУ РОЛЕЙ ПІД ЧАС НАСТУПУ НА УКРІПЛЕНУ ПОЗИЦІЮ

**Сили
підтримки**

**Сили
прориву**

**Штурмові
сили**

СИЛИ ПІДТРИМКИ

Сили підтримки забезпечують вогонь на пригнічення по військових силах ворога, розташованих біля місця прориву. Це допомагає затримати супротивника, ізолювати його та запобігти підкріпленню військ. Для отримання можливості надання допомоги силам прориву та силам штурму сили підтримки повинні бути добре броньованими та володіти бронепробивною зброєю.

СИЛИ ПІДТРИМКИ

Командири надають вказівки щодо управління вогнем TOW та МК 19 (і броньованих транспортних засобів, коли вони доступні) і визначають пріоритетні цілі.

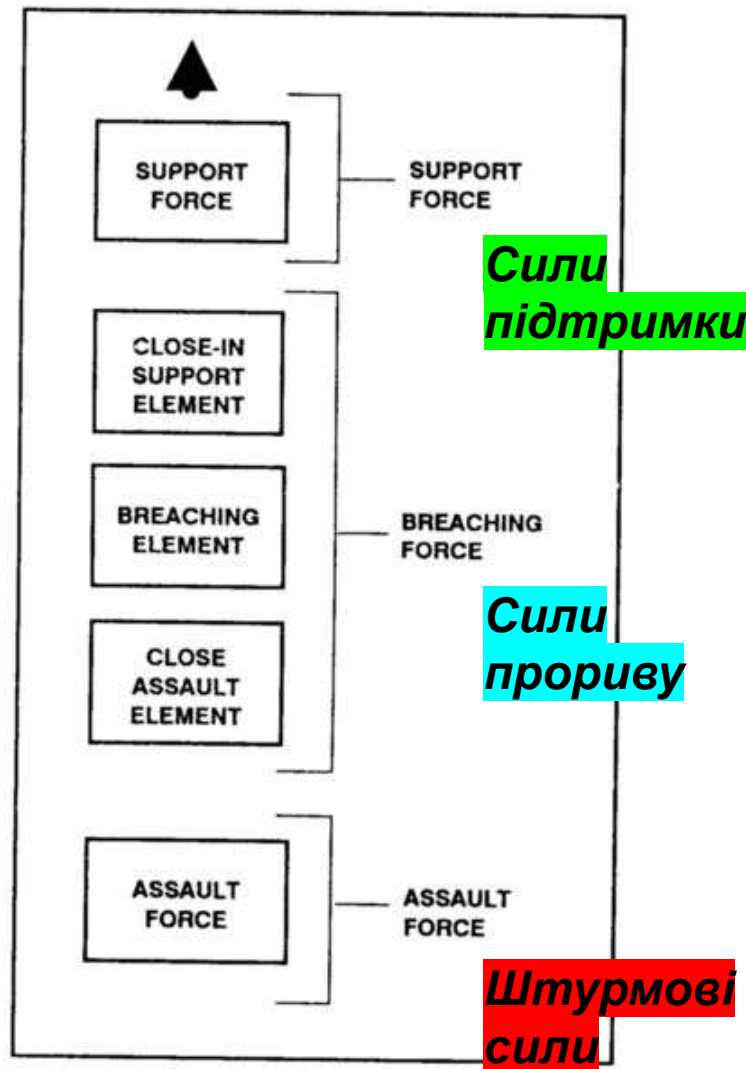
Протиброньовий взвод може використовувати свій вогонь не лише для знищення бронетехніки, а й для ураження важкодоступних точкових цілей, таких як бункери. Якщо вогонь буде ефективним на близькій ділянці, позиції підтримки повинні бути розташовані поблизу точки прориву.

Частина
ближньої
підтримки

Проривна
частина

Штурмова
частина

(1) Сили підтримки займають першу позицію в колоні під час наступу на зазначений військовий об'єкт.

Сили прориву

Сили прориву займають другу позицію в колоні під час наступу. Перебуваючи під прикриттям сил підтримки, сили прориву створюють проломи у перешкодах. Сили прориву зазвичай складаються з піхотної роти. Вони потребують допоміжних інженерів та спеціального обладнання (міношукачів, лінійних зарядів, бангалорських торпед тощо).

Сили прориву

Сили прориву складаються з трьох **частин**, тобто груп воїнського складу, — частини ближньої підтримки, проривної частини та штурмової частини. **Проривна частина** складається з піхотного загону, інженерного персоналу, міношукачів та іншого інженерного проривного обладнання.

Частина ближньої підтримки — піхотний взвод.

Штурмова частина сил прориву — два піхотних взводи.

Сили прориву

Щоб захопити дальню сторону перешкоди та мати змогу надати близький допоміжний вогонь штурмовим силам батальйону, штурмова частина сил прориву здійснює початковий штурм укріплення противника. Командир роти може слідувати за своїм провідним штурмовим взводом або переміщуватися разом із частиною ближньої підтримки сил пропиву.

Штурмові сили

Штурмові сили — це головні атакуючі сили батальйону. Їхнє завдання — пройти крізь пробоїну в перегороді, створену силами прориву, та здійснити завдання батальйону. Штурмові сили займають третю позицію в колоні батальйону під час наступу.

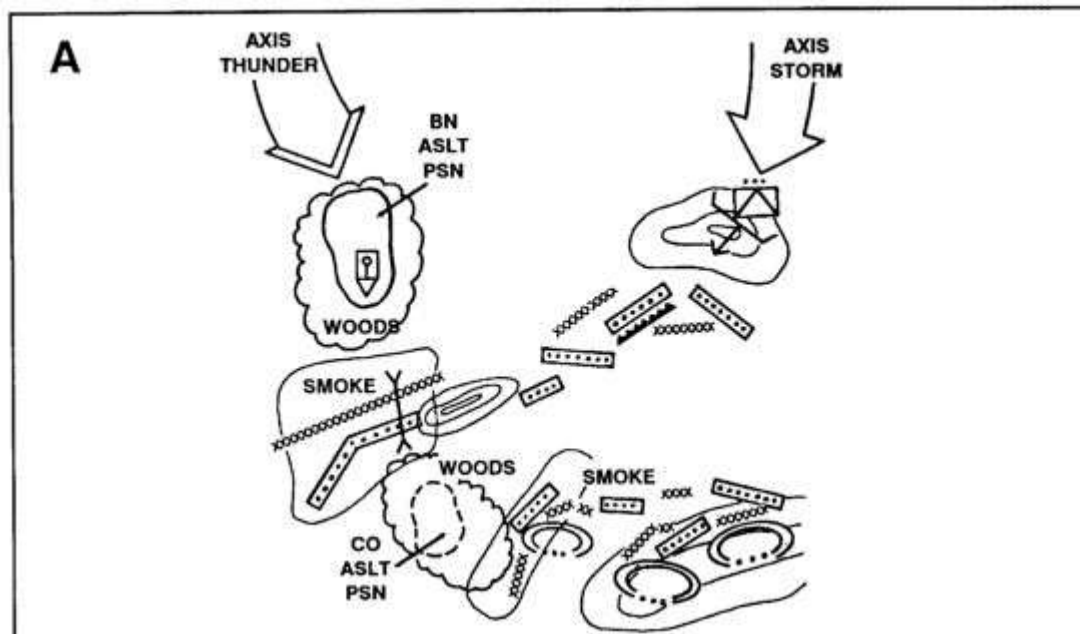
ПОСЛІДОВНІСТЬ АТАКИ

Атака на опорний пункт здійснюється за дотриманням загальної послідовності дій. Якщо головна оборонна зона ворога та його охоронні позиції володіють значною глибиною укріплень та великою кількістю оборонних сил, які атакуючим військам доведеться постійно зачищати, застосовується наступна послідовність дій:

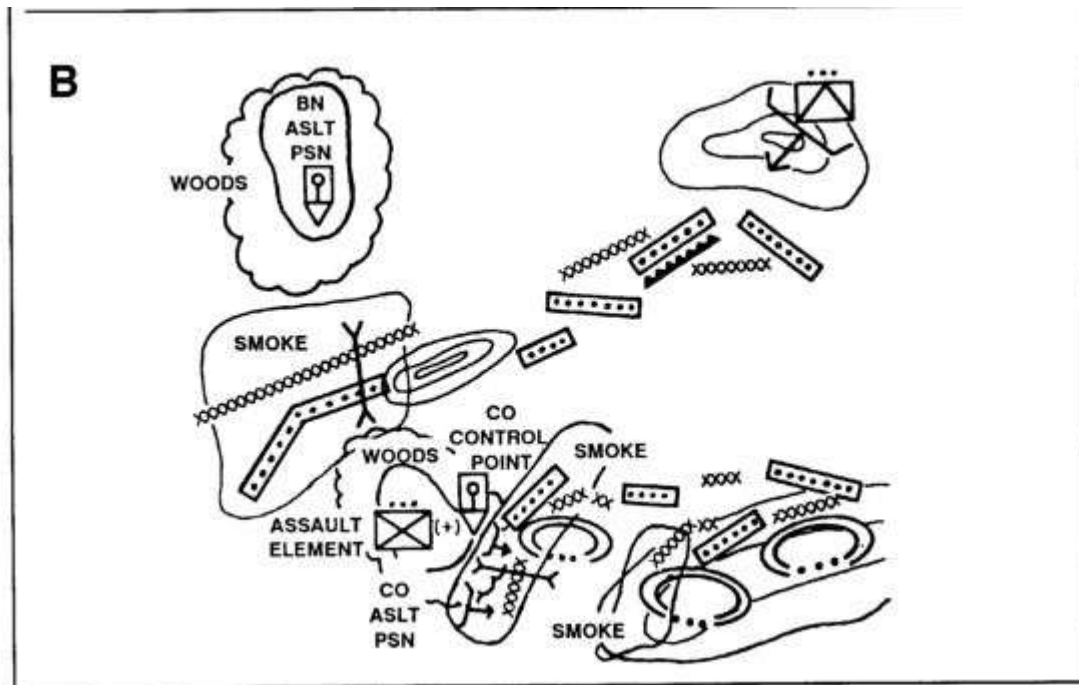
А. **Батальйон** зачищає або нейтралізує охоронні позиції супротивника. Інформація, отримана за допомогою розвідки, допомагає визначити, яких саме спеціальних солдатів, знаряддя та сил потребуватиме **батальйон** для прориву крізь ворожу охоронну зону. Після цього командир формулює завдання та назначає місії.

КОНТРОЛЬ ЗА ЗДІЙСНЕННЯМ СПЛАНОВАНОГО ПРОРИВУ

КОНТРОЛЬ ЗА ЗДІЙСНЕННЯМ СПЛАНОВАНОГО ПРОРИВУ

ПОСЛІДОВНІСТЬ АТАКИ

В. Ворожу систему перешкод знищено. Першочергово має бути знайдено обхідний шлях, якщо це дозволяє МЕТТ-Т. Батальйон встановлює контрольний пункт на вході в систему перешкод або біля нього. Офіцер штабу призначається контрольним пунктом батальйону OIC (Officer In Charge).

Контрольний пункт віднині використовується для надання доступу окремим підрозділам на вступ до зони системи перешкод та її перетинання військовими силами. Контрольний пункт батальйону (OIC) вибирає місце для власного розташування, де він зможе оглядати місцевість та контролювати ситуацію, щоб мати змогу допомагати частинам батальйону безперешкодно пересуватись крізь систему перешкод. Якщо здійснити обхід неможливо, батальйон повинен використовувати послідовність дій SOSR.

SOSR

1. **Придушення (Suppress).** Батальйон безперервно придушує наявні серед ворожих перешкод сили супротивника протягом усієї операції прориву.
2. **Маскування (Obscure).** Батальйон маскує перешкоди, роблячи їх невидимими зі сторони. Солдати можуть використовувати як керований вручну, так і непрямий дим для покриття зони штурму включно до місця прориву. Батальйон повинен закрити димом як усіх наявних посеред перешкод ворогів, так і саме місце пролому.
3. **Захоплення (Secure).** Батальйон встановлює контроль на стороні прориву та на дальній стороні перешкод з метою запобігання здійсненню ворожого маневру проти команди прориву.
4. **Розчищення шляху (Reduce).** Батальйон швидко перевіряє окремий прохід на наявність небезпеки та у разі її відсутності позначає його чимось міцним і помітним. Це дозволяє наступним дружнім військовим силам швидко знайти очищену смугу для просування.

ПОСЛІДОВНІСТЬ АТАКИ

С. Підрозділи слід контролювати протягом усієї операції прориву. Місце прориву має контролюватися командиром роти, який є відповідальним за здійснення операції прориву (ОІС місця прориву). Місцезнаходження даного офіцера залежить від ситуації. Однак командир повинен знаходитися поблизу місця прориву (200-300 метрів). Він повинен запобігти створенню затору у вузьких проходах і забезпечити солдатам (і транспортним засобам, якщо вони використовуються) швидкий вхід та вихід із зони без зупинки.

ПОСЛІДОВНІСТЬ АТАКИ

1. Кожна частина під час штурму повинна залишатися на вказаних позиціях, допоки командир не накаже рухатися вперед. Це допоможе запобігти розсіюванню.
2. Головний командир роти відповідає за контроль у своєму підрозділі; контрольний пункт батальйону (OIC) відповідає за регулювання дій наступних підрозділів.

ПОСЛІДОВНІСТЬ АТАКИ

D. Вогонь із закритих вогневих позицій та CAS (близька повітряна підтримка) повинні використовуватися для підтримки штурму. Штурму головної позиції може передувати інтенсивний масований повітряний і артилерійський обстріли.

E. Опорний пункт та укріплені позиції зачищено. Піхотні роти перетинають місце прориву і переходять у штурм. Коли штурмові роти перетинають дальню сторону перешкоди, вони повинні бути готові прорвати будь-які близькі перешкоди перед укріпленнями.

ПОСЛІДОВНІСТЬ АТАКИ

1. Командир роти та лідери взводів контролюють вогонь на пригнічення з землі. Вони використовують зоряні скупчення, гранатометні ракети та трасувальники для позначення загальних або конкретних цілей для сили спостереження/сил підтримки. Кольори вогняних спалахів вказують на те, які цілі призначені для кожного виду зброї та допоміжних секцій.
2. Сили підтримки забезпечують близький допоміжний вогонь у три фази для здійснення штурму головної позиції.

БЛИЖНІЙ ДОПОМІЖНИЙ ВОГОНЬ

- *Фаза 1.* Після завершення артилерійних обстрілів та CAS штурмові сили під прикриттям сил підтримки починають просуватися до місця прориву. Щоб допомогти в керуванні операцією, штурмові сили повинні мати чітко визначені цілі. Штурмові сили просуваються вперед через пролом, поки вогонь дружньої підтримки не стане для них небезпечним та не виникне потреба в його перенаправленні на інші цілі. Задіяна в операції зброя вогню прямим наведенням рухається вперед разом із штурмовими взводами, щоб зайняти більш зручні вогневі позиції, де вони зможуть вести вогонь по ворожих вогневих точках (місцях розміщення важкої зброї).

БЛИЖНІЙ ДОПОМІЖНИЙ ВОГОНЬ (ПРОДОВЖЕННЯ)

- Фаза 2. Завдання вогневої підтримки бере на себе озброєння, що знаходиться у складі **штурмових сил** або просувається вперед разом з ними. **Штурмові сили** продовжують просуватися вперед, поки вони знову не наблизяться до місць влучання допоміжного вогню. Відтоді допоміжний вогонь необхідно перевести на цілі на тилкових флангах.

БЛИЖНІЙ ДОПОМІЖНИЙ ВОГОНЬ (ПРОДОВЖЕННЯ)

- Фаза 3. Допоміжна частина **штурмових сил** влаштовує допоміжний вогонь. Їхня зброя нейтралізує атакований бункер. Вона підтримує загони підривників, які наближаються до бункера, щоб знищити його. Під час прориву ворожих військових об'єктів **штурмові сили** знищують решту сил опору супротивника. Потім вогнева частина взводу переміщується з метою прикриття реорганізації. Опорний пункт зачищується в такому обсязі, якого вимагають резервні частини.

ПОСЛІДОВНІСТЬ АТАКИ

- F. Серія атак з метою проникнення в глибину поясів укріплень. Підрозділи повинні обійти (перестрибнути) провідні підрозділи. Обійдені підрозділи потім реорганізуються та приготуються до захисту флангів проникнення.
- G. Призначені сили починають операції з очищення якомога швидше після штурму. У межах зони проникнення вони мають зачистити або загерметизувати підземні споруди. Вони повинні використовувати кумулятивні заряди, бульдозери, бронетехніку та бензин, щоб запечатати або зруйнувати ці зміцнення та запобігти їх використанню супротивником.

ШТУРМ

- Найбільш вирішальною фазою під час кожної атаки є штурм. Протягом даної фази прямий допоміжний вогонь (вогонь прямим наведенням) та допоміжний вогонь із закритих вогневих позицій має бути направлено на позиції супротивника. Обидва види допоміжного вогню повинні продовжуватися до тих пір, поки вони не стануть загрожувати безпеці солдатів, що здійснюють штурм. Окремі види вогню необхідно застосовувати для нейтралізації або стримування супротивника, доки не буде захоплено зазначений об'єкт. Дружній допоміжний вогонь нізащо не повинен загрожувати штурмовим підрозділам і цим змушувати їх зупинятися.

- **А.** Зброя з найбільшою точністю потрапляння, найменшою ймовірністю похибки та найменшим радіусом розриву має продовжувати обстріл якнайдовше. Коли один тип вогню піднімається або переміщується, інша зброя, яка продовжує стріляти, збільшує свою скорострільність. Щойно штурмові взводи прибувають до місця, що вважається мінімальною безпечною відстанню від зазначеної цілі, біля неї падають останні снаряди. Командир надає чіткі сигнали (контрольовані штурмовою частиною) для підняття або переведення вогню.

- **В.** Штурм може підтримуватися виключно зброєю для вогню прямим наведенням на відстані останніх 50 — 100 метрів. Для підтримки вогню усієї наявної зброї ці вогні слід поступово зміщувати. Так як танки можуть рухатися та вести ближній ефективний вогонь з декількох видів зброї до захоплення об'єкта, вони роблять це протягом усього штурму.

ВЛАСНА ЗБРОЯ ТА ЗБРОЯ ПІДТРИМКИ

- **С.** Атакуючий повинен знати ефективність власної та допоміжної зброї проти ворожих будівель та укріплень. Нижче наведено основні правила застосування зброї:
- 1. **Батальйон** розміщує зброю для вогню прямим наведенням в дефіладі. Атакуючий повинен приховати дану зброю від усіх вогневих точок супротивника окрім зазначеної цілі.
- 2. **Батальйон** може наймати снайперів для ураження вогневих точок, пунктів спостереження та командних пунктів. Він може встановлювати засоби нічного бачення на протитанкові керовані ракети, чий ближній вогонь підходить для ураження поранених у бункерах.

ВЛАСНА ЗБРОЯ ТА ЗБРОЯ ПІДТРИМКИ

- 3. Батальйон використовує запалювальну зброю для ефективної нейтралізації вогневих точок. Основною перевагою цього типу зброї, крім психологічного ефекту, є поширення полум'я та диму; вони заповнюють позицію та нейтралізують сусідні вогневі точки. M202A2 FLASH є основною запалювальною зброєю. Проте доставлені повітряними силами США напалм, термітні гранати та засоби вогневого поля, в яких використовується загущений бензин, також корисні для руйнування укріплень.
- 4. Батальйон використовує ручні заряди вибухівки, щоб зруйнувати будь-які укріплення, яких може досягти штурмовий підрозділ. Воронкоподібні заряди можуть пробити найміцніші частини будь-якої вогневої точки.

БАЗА ВОГНЮ

- D. Ключем до продовження пересування під час прямого вогню супротивника є ефективний вогонь у відповідь. Руйнівний вогонь чи вогонь на пригнічення найефективніший під час ведення вогню стаціонарною «базою вогню». Такий вогонь не дає ворогові змоги здійснювати ефективну стрільбу по рухомих військових силах. Як тільки було почуто відповідний сигнал або розпочато штурм, база вогню:
 - Припиняє вогонь.
 - Переміщує свій вогонь на інші зону цілей.
 - «Проходить» своїм вогнем по цілі перед рухомою військовою силою, а потім виходить за межі цілі.

- Е. Можна використовувати скоординовану лінію вогню (CFL), що дозволяє вести вогонь, який спостерігається і не спостерігається, без дозволу підрозділів у цьому районі. CFL повинна бути досить далеко від дружніх позицій, щоб гарантувати заходи безпеки та патрулювання.

КУЛЬМІНАЦІЙНИЙ ПУНКТ

Кульмінаційним пунктом є момент, коли сили нападаючого, включно з його резервами, більше не перевищують сили того, на кого здійснюється напад. Після настання цього моменту продовження наступальних операцій може призвести до перенапруги, контратаки та поразки. Атакуючі повинні досягти вирішальних цілей ще до того, як буде досягнуто цієї точки.

КУЛЬМІНАЦІЙНИЙ ПУНКТ

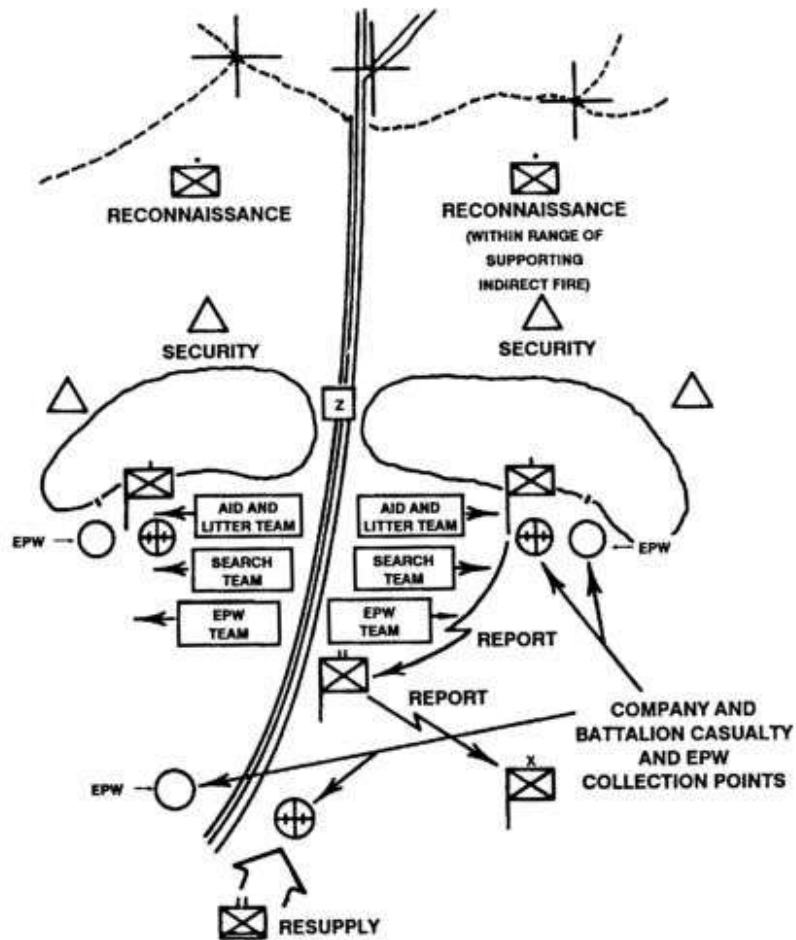
- А. Атакуючі втрачають швидкість, коли стикаються з добре захищеними районами, які не можна обминути.
- В. Батальйон повинен організувати поспішну оборону, коли атака з якоїсь причини втрачає темп. Вести оборонний бій після досягнення кульмінаційного пункту складно.

КОНСОЛІДАЦІЯ ТА РЕОРГАНІЗАЦІЯ

Зміцнення захоплених позицій (консолідація) та реорганізація підрозділу мають вирішальне значення для атаки. І те, й інше має бути сплановане та скоординоване ще до нападу. Під час консолідації та реорганізації здійснювати командування та контроль часто буває досить важко. Агресивний супротивник, за підтримки усіх доступних йому вогневих засобів, може завдати ретельно спланованого та скоординованого контрудару.

Консолідація та Реорганізація

КОНСОЛІДАЦІЯ

Консолідація — це організація та укріплення щойно захоплених ворожих позицій для здійснення оборони. Консолідація може полягати в швидкому перегрупуванні сил та частин охорони на об'єкті з метою знищення контратаки; або це може бути організація та ретельне покращення позиції для оборони.

ПОРАДИ ЩОДО ПЛАНУВАННЯ КОНСОЛІДАЦІЇ

- a) встановити охорону;*
- b) усунути ворога;*
- c) розмістити сили для миттєвої оборони;*
- d) спланувати вогонь;*
- e) направити розвідку;*
- f) підготуватися до здійснення подальших місій за наказом.*

РЕОРГАНІЗАЦІЯ

Даний етап містить у собі усі заходи з підготовки до наступних атак або переслідування ворога. Процес реорганізації розгортається протягом усього здійснення атаки. Заходи, які було неможливо виконати під час просування, виконуються під час реорганізації.

1. Заміна ключових солдатів.
2. Повідомлення про стан підрозділу.
3. Евакуація необхідних солдатів/техніки.
4. Перерозподіл потрібних предметів.
5. Планування подальших операцій.

ШТУРМ БУНКЕРА

Напад на бункер або на укріплену будівлю вимагає колишнього підходу до штурму; варто покладатись на використання зброї та сил, що перевершують сили супротивника, який обороняється, з точки зору чисельності, вогневої потужності та можливостей.

Це не обов'язково завжди означає перевагу в кількості живої сили, але це безумовно означає необхідність мати важче озброєння, таке як вогнемети, гранатомети, вибухові речовини, паливно-повітряні бомби та інше сучасне облогове озброєння.

ШТУРМ БУНКЕРА

Захисник має виняткову захисну позицію проти тактики невеликих підрозділів, враховуючи рівні захисту, які пропонує зміцнена позиція, така як бункер або будівля.

Приховування руху та модифікатор місцевості серйозно обмежують будь-яку чисельну перевагу, яку може мати атакуючий.

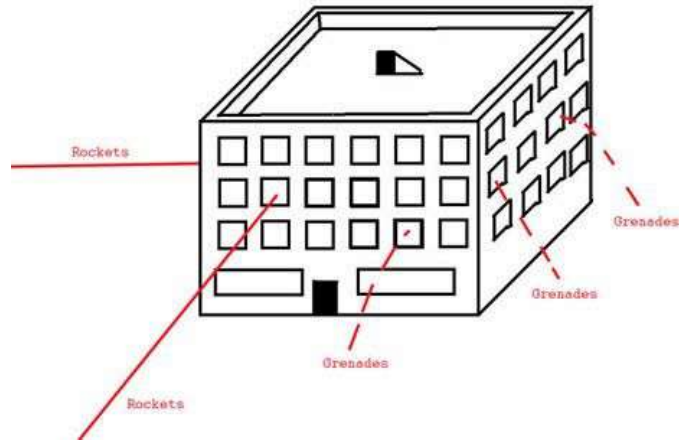
АТАКА НА БУНКЕР

- Зазвичай краще повністю знищувати бункер або споруду з гарнізоном за допомогою важкої артилерії або авіаударів, але, якщо атакуючий повинен направити війська, щоб перезачопити бункер або споруду, штурм має ґрунтуватися на швидких та сильних атаках з використанням спеціалізованих облогових знарядь. Вогнемети, гранатомети, електрошокова зброя (наприклад, світлошумові гранати), димові шашки тощо.

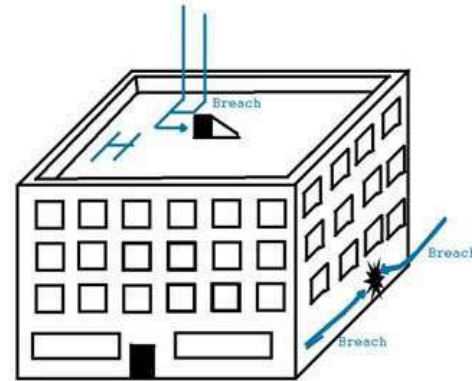
Phase 1:

Siege: Multiple rocket or grenade fire into fortified bunker or structure

Phase 2:

Breach: Multiple entry vectors from side breach or other forms of insertions

Хоча швидкість і раптовість, як і раніше, відіграють вирішальну роль у міських операціях з прориву та облоги, справжнім переломним моментом є важке озброєння проти гарнізону (наприклад, вогнемети, ракети або гранати).

ПРИКЛАД

Укріплену будівлю у міських умовах можна атакувати безліччю способів.

Одним з найпоширеніших способів є використання осколково-фугасної ракети малої дальності (наприклад, ракети TOW), яка спочатку буде випущена по будівлі (принаймні кількома залпами) перед групою швидкого штурму.

ВИСНОВКИ

Внаслідок винаходу сучасних видів зброї процес зміцнення фіксованої позиції став досить неприємним у будь-якій ситуації воєнного часу.

Не тільки тому, що маневрений напад може відрізати її від усіх ліній постачання ресурсів та комунікаційного зв'язку, але й тому, що масштаби руйнувань, які може завдати сучасна зброя, зробили процес утримання будь-якої фіксованої позиції надто ризикованим і дорогим.

ПИТАННЯ?

